

J. A:
DISSERTATIUNCULA

43

De
Locis APOCALYPSEOS I, II. XXI, 6. & XXII, 13,
ubi CHRISTUS $\alpha. \omega.$ vocatur,

quâ
ACTUM DECLAMATORIUM,

eumque
SALUTIFERAE CHRISTI
NATIVITATI

Sacrum,

&

24. d. XXVI. Januarii circa horam VII.

matutinam

In Novô SCHOLAE REICHENBACENSIS

Auditorio publicè habendum,

indicit,

omneisq; ac singulos,

queis *Musae*, imprimis *nostrae*, curae sunt,

desenter invitae

JO. FRIDERICUS HEKELIUS,
RECTOR.

CYGNEAE

op. SAMUEL. EBELIUM.



JESUS!

* * *



Eteribus solenne fuisse, à Jovis invocatione principium cujusque rei sumere, instar omnium est testis praesentissimus P. Virgilius Maro, quem Poëtarum Latinorum Principem Musarum Antesignani optimò jure nuncupant, quando canit hunc in modum :

(a) Ab JOVE principium Musae. - -

In quo Poëta ex Adriani Turnebi, (β) Grammatici laboriosissimi, aliorumque sententiâ, praeter Theocritum Syracusanum, exordium ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ ΔΠΙΙ, notissimò PTOLEMAEI nomine studiosè insigniti, his verbis exornantem :

Εκ Διὸς δεχόμεθα, καὶ εἰς Δία λήγῃσι Μοῖσαι,
h. c, Eobanò Hessò, Poëtâ felicissimò, appositè interpretante, (γ)

Ab JOVE principium Musae, Jovis ultima Musae

Sit ratio; - - - -

Aratum Solensem imprimis imitatus est, qui PHAENOMENA sua à JOVE ter Opt. Max. quem caetera Numina, quòd juvet vitam omnium, timere fingebantur, ita est exorsus :

Εκ Διὸς δεχόμεθα, τὸν εἰδέπο' ἄνδρες εἴωμεν
Ἄρρητον μετὰ τῷ Διὸς πᾶσαι μὲν αἴγυιαι,
Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστὴ τῷ θαλάσσει,
Καὶ λιμένες· πάντῃ τῷ Διὸς κεχρημέθα πάντες.
Τὸ γὰρ καὶ γένε' εἰσμέν, - - -

Quae

(α) Eclog. III. v. 60. Conf. Lib XI. Aeneid. v. 301.

(β) Lib. XXIX. Adversar. c. XXV. col. II28. Edition. Gariniano-Basileensis in fol.

(γ) In Editione, quae Francof. Petri Brubacchii litteris A.D. M. D. XLV. in form. 8v. prodit. In Annotationibus autem, quas idem HESSUS in Virgil. Eclog III. Vers. LX. concinnavit, Litt. B. 3. fac. 3. Edition. Jucundino-Argentinenfis hic Versus ad verbum ita est redditus :

Ab JOVE suscipite, inq̄, JOVEM concludite Musae,



B. Fulgentius, (9) doctor ille veteris Ecclesiae Christianae excellenter fulgens, cum ista pronunciaret: *Veritas Catholicae atq; Apostolicae fidei CHRISTUM propterea FINEM nominat, quia non solum in illa substantia, qua natus est naturaliter sempiternus ex Patre, sed etiam in ea, quam in tempore sumpsit ex matre, credit sine fine perpetuum, quoniam in divina, quam habet, substantia Genitoris semper asserit coaeternum. Non autem ambigitur, verò principio nihil anterius, verò sine nihil posterius inveniri. Principium igitur CHRISTUS, quia sempiternus omnia praecedit. Finis CHRISTUS, quia perpetuus universa concludit. Principium CHRISTUS, quia ipse inchoavit perficienda: Finis CHRISTUS, qui ipse perficit inchoata. Principium CHRISTUS, quoniam ab ipso habent, quae non fuerunt, ut sint: Finis CHRISTUS, quoniam ab ipso habent quaedam, quae esse coeperunt, ut semper sint.* (1) Audiamus & Clementem Alexandrinum, (κ) magnificè de hac re ita praedicantem: ὁ υἱὸς τῆς ΘΕΟΥ κύριος (ὁ αὐτὸς) πατρῶν τῶν διωαμένων εἰς ἐν εἰλημένων. Διατέτο Ἄλφα καὶ Ω ὁ λόγος εἴρεται, ἡ μόνος τὸ τέλος δεξιῇ γίνεται, καὶ τὸ τέλος πάλιν ἐπι τὴν ἀνωθεν δεξιῇ, ἕδαμῃ διάσπιν λαβών, h. e. **Daniele Heinso,** quem **Joannes Seldenus,** (λ) **Virum summum** appellat, doctissime explicante, **Filius DEI est idem circulus omnium Potestatum, quae in unum circumvolvuntur & uniantur. Et ideo Verbum dictum est Alpha & Ω, cujus solius finis sit principium, & rursus desinit in id, quod est desuper principium, nusquam distantiam accipiens & dimensionem. Ideoq; notatu observatuq; dignissimum est, quandò Rodolfus Goclenius, (μ) Philosophus subtilissimus, inquit, quòd Ω apud Graecos non sit Vocalis composita, h. e. ex duobus ο parvis, ut partibus, constans, sed potius unus tractus temporibus duobus indivisibilis. Sic Princeps ille ingenii & eloquentiae, Plato, (ν) cujus ore Jupiter, si voluisset Graecè loqui, omninò fuisset usus, DEO suo fictitio tùm initium, tùm finem, tùm medium quoq; omnium rerum attribuit his verbis: ὁ μὲν Δὴ Θεὸς (ὡσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος)**

(9) Lib. II. ad *Trasimundum Reg.* quem juxta sic nuncupatae Haeresologiae, *Basil. Ad. M. D. LVI.* litteris *Petrinis* in fol. excusae, Editionem, cui p. 63. hic locus est insertus, heic allegare lubuit.

(1) *Leg. Daniel. Fesseli, Theologorum atq; Philologorum, cum viveret, haud postremi, Lib. IX. Advers. Sacr. c. l. §. 1. Tom. II. p. 342. & Jo. Baptistae Casali Cap. II. elegantissimae de Veteribus sacris Christianor. Ritib. Explanationis p. 15. num. C. Romae ap. Bernardinum Tanum Ad. M. DC. XLVII. in fol. impr.*

(κ) Lib. IV. *Stromat.* p. 391. num. D. lin. 40. seqq. Edition. *Heinsianae.*

(λ) Lib. I. de *Synedrū & Praefecturis Juridicis Veter. Ebraeor. c. 8. p. 254. Edition. Londinensis.*

(μ) Lib. I. *Problemat. Grammatic.* XI. p. 12. Edition. *Paltheniano-Francof.*

(ν) Lib. IV. de *Legib.* p. 831. Num. E. *Moenno-Francof. ap. Aubr. Ad. M. DC. II. in fol. edit.*

λόγῳ) δὲ χὴν π, καὶ πιλὼν, καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχων. Quae *Marsilius Ficinus* sic est interpretatus: DEUS, ὁ Viri, sicut antiquus quos, sermo testatur, principium, finem & medium rerum omnium continens. Alioquin per τὸ Ἄλφα *Phoenices*, Litterarum inventores, (ξ) aequè, ac *Ebraei* per τὸ \aleph , (ο) quod ante mundum creditur esse conditum, BOVEM indigitârunt, hancq; Litteram in Alphabetō principem esse hanc ob causam (π) existimârunt, quòd primum in armentō taurus locum obtineat, seu, quia ex *Andreae Helvigii* sententiâ (ε) primus locus res inter necessarias Bovi debeatur. Verùm n. verò lepidissimum illud *Batavorum* caput, *Heinsius*, (σ) cujus urnam sanctiores Musae adhuc sanctam atq; impollutam servant, stomachabundus quasi verba haec emittere viderur: Quasi nusquam primum asinus locum obtineat. Moris enim erat, ut, quemadmodum *Astrologi*, denuò scribente *Heinsio*, (τ) sideribus in coelò: ita *Grammaticorum* antiquissimi in Oriente litteris nomina ab animalibus notisq; rebus desumpta, singulari ratione saepissimè adhibitâ, imponerent. Quòd autem *Aegyptii*, virorum sagacissimi, *Ibin*, avem illam *Ciconiae* non absimilem, signum Litterae primae fecerint, improbat *Plutarchus*, (υ) illustrissimus *Antiquitatum* utriusq; Gentis Phoebus ille, quandò scribit: Αἰγύπτιοι τῶν γεωμετρίων πρώτον ἴβιν γεγράφαν, ὡς ἔρμει προσήκουσαν, σὺν ὀρθῶς κατὰ γὰρ τὴν ἐπιλή

(ξ) *Phoenices*, quos *Q. Curtius Rufus* Lib. IV. de *Reb. Gest. Alex. M.* c. 4. p. 122. Edition. *Loccenianae* TTROS vocat, & inter eos *Cadmm* imprimis, qui & *Lapidicinam* primus invenit, & in monte *Pangaeo* auri metalla excogitavit, *Graecarum* litterarum inventores fuisse, *Clemens Alexandrinus* Lib. I. *Stromat.* p. 225. num. A. lin. 2. seq. ut & *Pompo Mela* Lib. I. *Cosmogr.* c. 12. p. 165. Edition. *Isingriniano-Basil.* in fol. & ex hoc *Georgius Herenius* Lib. II. *Histor. Philosoph.* c. 6. p. 86. narrant.

(ο) Ab hoc enim *Graeci* suum ALPHA mutuati sunt, ut testis est *Anton. Rodolfus Cevallerius* in *Rudimentis Ebr. Linguae* Tract. I. c. 1. p. 1. Alii à *Chaldaica* voce \aleph , Primum, Primarium, Praecipuum ac Principem designante, ALPHA originem suam ducere arbitrantur.

(π) Aliam, eamq; multò probabiliorem, rationem suppeditat nobis *Plutarchus Chaeronensis* Lib. IX. *Symposiac. Quaest.* III. p. 737. seq. *Francos.* ap. *Aubrios* A. D. M. DC. XX. in fol. regal. exc. & ex eò *Carolus Paschalius* Lib. VI. *Coron.* c. 23. p. 422. Edition. *Parisiens.*

(ε) Quae videre est in *Originib. Diction. Germanicar.* suar. p. 109.

(σ) In laude ASINI, quam *Senatus Populoq; eorum*, quae ignari omnium scientias hoc tempore contemnunt, sacratam esse voluit p. 223. Edition. 3tia, quae cum aliis festivis Opusculis ex *Officinâ Elzevirianâ Lugd. Batav.* A. D. M. DC. XXIX. in form. 20. prodiit. Sed ejusdem *Elzevirii* Editio, quae A. D. M. DC. XXIII. in 4ta f. est impressa, ita legit: Quasi nusquam primum (locum) teneatur ASINUS.

(τ) Loc. cit. utriusq; Edition.

(υ) Loc. ad *Notul.* (π) cit. p. 738. num. E.

ἰμὴ δόξαν, ἀναύδω καὶ ἀφ' ἰσῶ περὶ εὐδίας ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Quae verba juxta *Gvilielmi Xylandri* Versionem sic sonant: *Ibin* Aegyptii signum primae faciunt Litterae: non rectè, meò quidem judiciò, muto vocisq; experti animali primum locutus in litteris deferentes. Sic Α majusculum extat in voce ΑΥΤΩ I. Chron. I, 1. ut, *Jo. Buxtorfio*, P. (Φ) non temerè observante, esset instar memoriae primi & unici hominis, undè generis humani primordia ducere, ejusq; Historiam pertexere ibi autor statuebat. Immò per quatuor litteras vocis Latinae ADAM quatuor terrae Partes, Graecis appellationibus, quae sunt *Ανατλή, Δύσις, Ἄρκτος* καὶ *Μεσημβρία*, insignitas, Eruditorum plurimi sunt demonstraturi. Et quoniam *Romani* per *Graecorum* A, quod *Cicero* (χ) SALUTAREM vocat Litteram, signum absolutiois (Ψ) priscò dabant tempore, illud omninò esse potest absolutissima Nota istius ab aeternâ morte absolutiois atq; liberationis, quam CHRISTUS JESUS, qui A. καὶ Ω, acerbissimâ passione ac morte suâ ex gratiâ nobis acquisivit. Proindè, *Nicolaò Reusnerò*, (ω) JCTO ac Poëtâ praestantissimò, piè fingente,

Prima rudimenti supremaq; littera Graeci

Soli sit laus & gratia, CHRISTE, Tibi.

Imprimis a. hòc tempore, quod honoribus JESULI recens-nati adhuc sacrum habemus, A. καὶ Ω, h. e. illi, qui exordium ac finis aeternae nostrae salutis est, & à quò omnia bona atq; salutaria, velut à fonte, proficiscuntur, & ad eundem omnia bona atq; salutaria, tanquam ad felicitatis portum, referuntur, divina laus dicanda est. Tanta enim beneficia *Puffo ille amabilis* mirificâ atq; salutiferâ

Nati-

(Φ) In *Tiberiade*, s. *Comment. Masoreticò*, c. XIV. p. 154. *Basil. Aò. M. DC. XX*, in 4t. form. impr.

(χ) Orat. pro *Milone*, quae habetur Tom. II. *Oper.* col. 769. num. B. *Contrà Graecorum* Θ & K. aequè, ac *Latinorum* C, eidem *Ciceroni* tristes audiunt litterae, quòd *Condemnationis* ac *Mortis* erant *Symbolum*. Conf. *Alexandri* ab *Alex.* Lib. III. *Gen. Dier.* c. 5. p. 119. Edition. *Cervicorniano-Coloniensis* in fol. *Barnab. Briffonii* Lib. V. de *Formul.* p. 480. *Francos.* Aò. M. D. XCII. in 4t. maj. ed. *Petri Diaconi* Praefatio de *Notis Litterar.* more *Romano* ad *CONRADUM* I. *Imp. Rom.* quae inter *Autores L. L.* hab. ap. *Dionys.* *Gothofr.* col. 1498. ap. *El. Putschium* verò col. 1581. atq; *Erasmii* *Chil.* IV. Cent. X. *Adag.* LXXXV. p. 852.

(Ψ) Leg. praeter *Alexandri* ab *Alex.* atq; *Briffonii* loca jam citata, etiam *Sertorii Ursati* *Commentar.* de *Notis Romanor.* pag. 1. col. 1. *Paravis* Aò. M. DC. LXXII. in fol. impr.

(ω) *Aenigm.* ult. ad *Hieronym.* *Arconatum* datò, quod *Lauterbachiani* [sub nexum habetur in *Aenigmatographiâ* *Francos.* M. DC. II. exc. p. 84.

Nativitate suâ in nos collocavit, ut & *Seraphinorum* linguae ea effari dignè nequeant. Ne autem prorsus elingves & tantorum beneficiorum planè immemores esse videamur, quidam ex *nostratium Adolescentium coetu* crastinâ luce, ab horâ VIIIâ ad *Xmam* fermè *matutinam* bonò, quod spero, omine in *Virorum eruditorum conspectum* jussu meò prodibunt, & *Sospitatorem* nostrum, recens-natum, quantum quidem ferre illorum valeant humeri, praedicabunt; sed hòc modò atq; conveniente ordine, ut **PAULUS STARKIUS, Lengenfeldâ Variscus**, qui **PROLOGI** vicem sustinebit, ex *Jesai LXII, 11.* gaudium genethliacum memoriter intimaturus faventiam exoraverit. Deindè surget & rostra conscendet **JO. CASP. Maurer/ Altenburgensis Misnicus**, **ORATIUNCULAM**, quâ **CHRISTUM in Praesepi** *jacentem, h. e. verè incarnatum*, juxta *Versum* tritissimum:

*Quis? Quid? Ubi? Quibus auxiliis? Cur? Quomodo?
Quando?*

praesentabit, recitaturus. Porro **GOTTFRIED Wolf/ Nostras**, **CHRISTOPHORUS LUDOVICI, Neagorensis Variscus**, & **DANIEL DOEHLERUS, Reichenbacensis**, **CHRIS**, quas ad idem Argumentum applicatas ex *Psal. XXXVIII, 10. Cant. 1, 3. & Psal. LXXI, 5.* conscripserunt, **CUNAS CHRISTI** exornabunt. His è vestigiò aderunt à latere **JO. CHRISTIAN Knöpfer/ Waldkirchensis**, **PAULUS HEIFEL, Reichenbacensis**, **GOTTFRIED Arzt/ Mylensis**, **DAVID Feig/ & GEORGIUS Schimpffermann/ Nostrates**, nec-non **GOTTHART STARKIUS, Lengenfeldensis**, coelesti **PUSIONI PAEANES** & *Latinâ*, & *nostrâ lingvâ* canentes. Tandem **DANIEL ARNOLD, Leisnicensis Misnicus**, beneficia à **JESULO** recens-natò ad nos redundantia breviter enarrabit, & quòd personam est praestiturus **EPILOGI**, Auditoribus pro benevolâ auscultatione decenteis habebit gratias. Ut igitur **ILLUSTRIS ac GENEROSISSIMUS DOMINUS, DN. FRIDERICUS METZSCH, Reichenbachii & Erisenae Toparcha splendidissimus, Rationumq; Saxo-Electoraliū Circuli Variscorum Director laudatissimus**, Musageta noster optimus, cum *Generosò Filiò* suò, **DN. ADAMO FRIDERICO**, Musarum politionum *Corculò* *svavissimò*, caeteriq; *VIRI honoratissimi* tam è *coetu Ecclesiasticò*, quàm *Politico* atq; *Senatoriò*, **Panegyri huic Scholasticae**, ob inevitabilia impedimenta tamdiu dilatae, inter-

interfint, honorificentissimâq; praesentiâ suâ conatum nostrum probantēs
alios Commilitonum ad singularem industriam, similiaq; exercitia studiosè
solenda excitent & provocent, officiosissime atqve peramanter rogo, additō
ter-sanctō hōc promissō, me anxie eò elaboraturum esse, ut mentem meam
gratissimam, quotquot comparebunt, quotidiè intelligant. P. P. Reichen-
bachii Conversionis Pauli die Aō, M. DC. LXXXII.



90 A 6706

ULB Halle 3
002 916 622

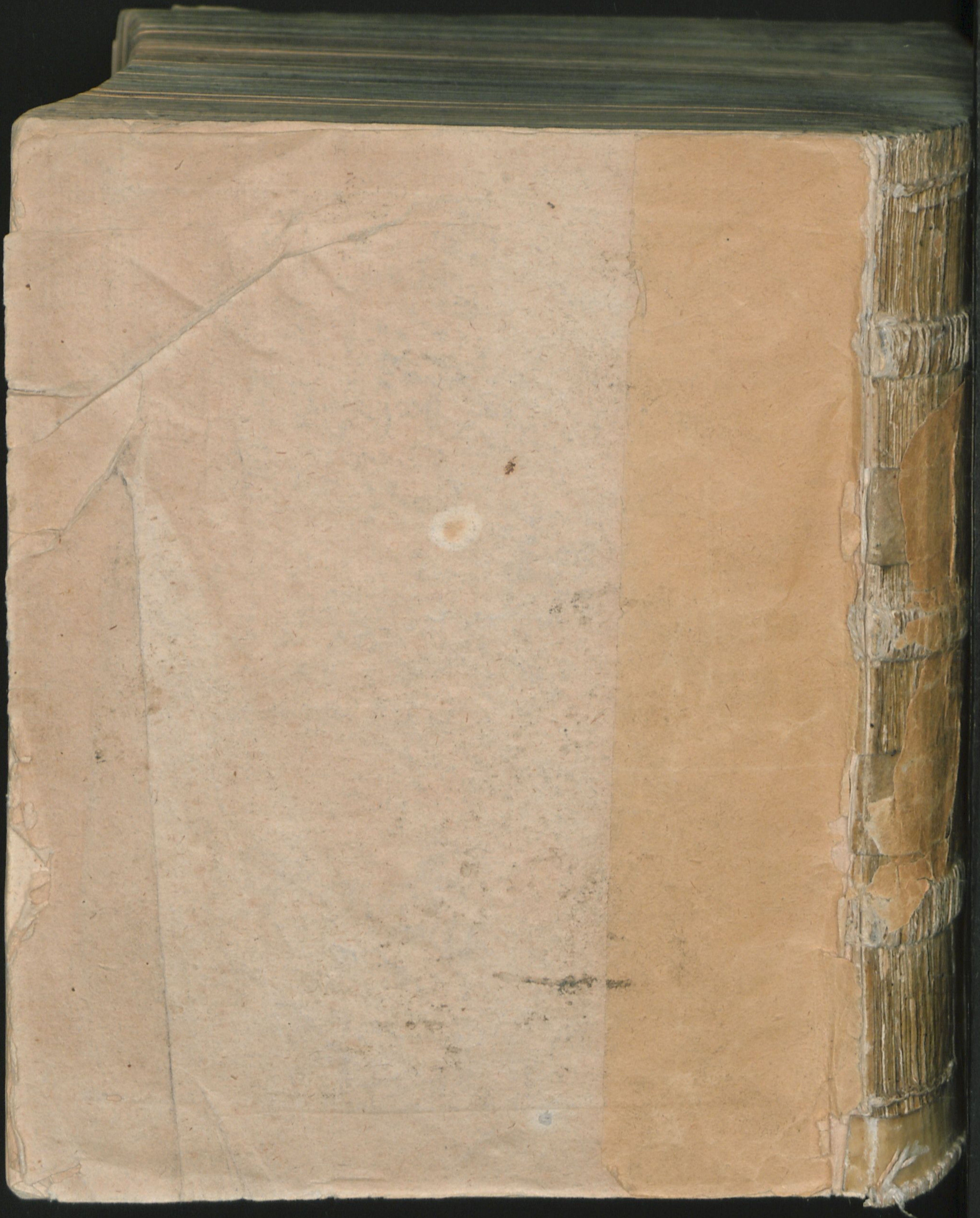


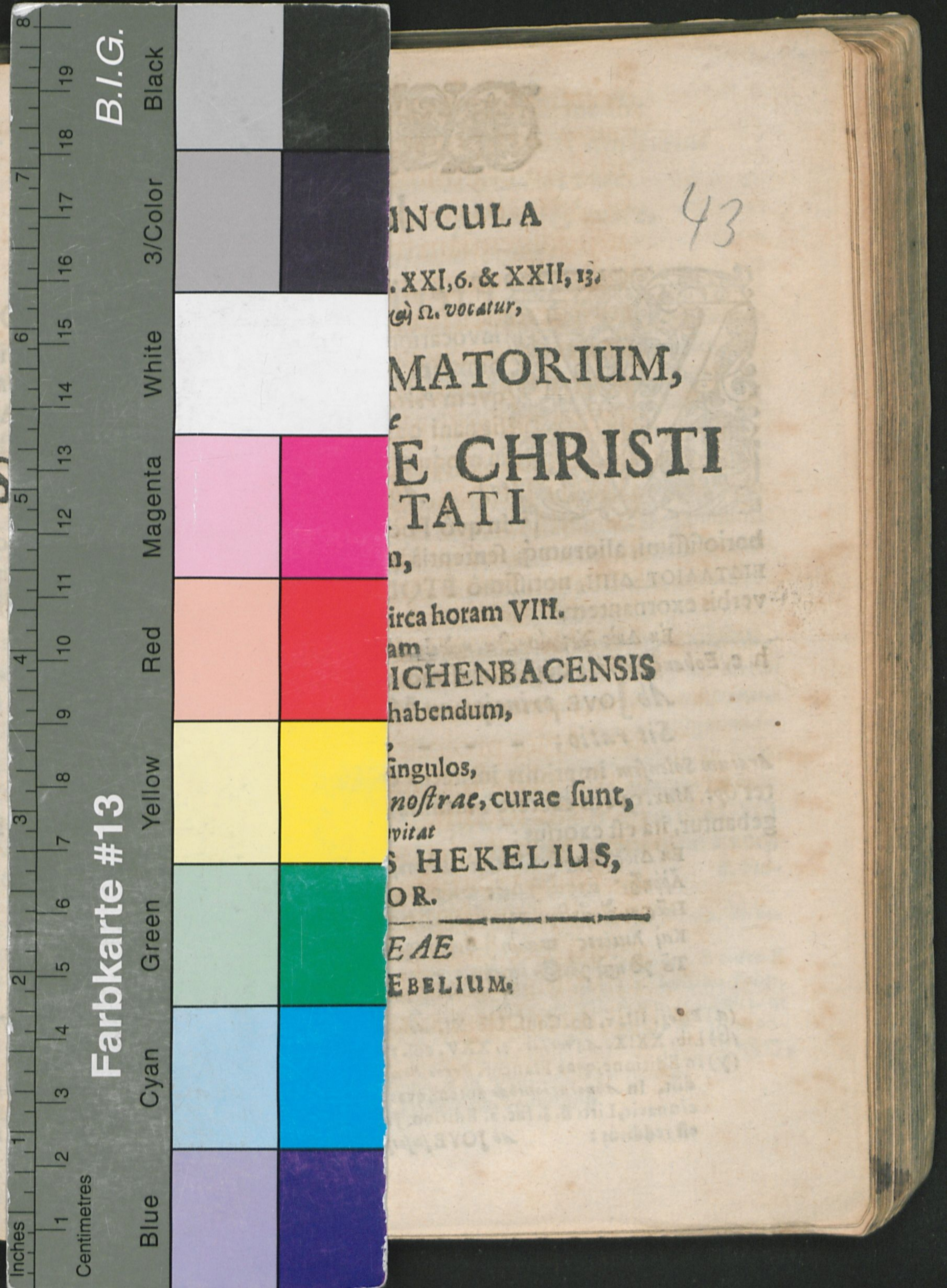
56

Retro V

VDMA







Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
Centimetres

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

INCULA

43

. XXI, 6. & XXII, 13.
(9) Ω. VOCATUR,

MATORIUM,

E CHRISTI
TATI

circa horam VII.

ICHENBACENSIS

habendum,

ingulos,
nostrae, curae sunt,

HEKELIUS,

OR.

EA

EBELIUM,